

мій, щій, хій всегда трѣбува да се писуваатъ
 сосз і, като н. п. благій, божій, кроткій, ов-
 чій, лощій, нищій, гадхій, илй сосз прости те
 членове, благію, божію, кроткію, овчю, лощю,
 нищю, гадхю, и проч. А други те сички те
 се пишатъ сосз ы предъ членю, каквото и
 Блаженски те, н. п. младій, достойный, слѣ-
 пій, старій, сватій, илй мадыю, достой-
 нью, слѣпью, старю, и проч. Осень неправ-
 вилни те що се назначиха въ часть втор. въ
 правописаніе то на стран. 161. и зри тамо, и
 на стран. 104.

(9) Тѣ двѣ те частицы, по и най, въ срав-
 нителни те и превосходителни те имена, трѣ-
 бува да прійматъ оудареніа, сир. надъ по
 да се тѣра варіа, а надъ най окіа, като н. п.
 по высокъ, най высока, защото се така и слѣ-
 шатъ въ произношеніе то.

(10) Русси те отъ Георгіевичъ, Васіліевичъ,
 Іоанновичъ, Феодоровичъ, Павловичъ, и дру-
 ги такива, начертаватъ женски те на вна, Ге-
 оргіевна, Васіліевна, Іоанновна, Феодоровна,
 Павловна, то есть дщерь Павлова, Георгіева
 и проч. А не жена, каквото и Павловичъ
 значи сынъ Павловъ. А оу насъ вмѣсто нихъ
 оупотребителни са Георгіева, Васіліева, Па-
 влова, и проч.